Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. rugsėjo 20 d.*

„Viešoji tarnyba – Pareigūnai – Drausminė procedūra – Psichologinis priekabiavimas – Drausminė nuobauda – Pareigų lygio pažeminimas ir paaukštinimo balų prilyginimas nuliui – Ieškovės pagalbos prašymo atmetimas – Administracinio tyrimo vykdymo tvarka – Nešališkumo reikalavimas – Teisė būti išklausytam – Procedūros pažeidimas – Procedūros pažeidimo pasekmės“

Byloje T-47/18

UZ, Europos Parlamento pareigūnė, atstovaujama advokato J.-N. Louis,

ieškovė,

prieš

Europos Parlamentą, iš pradžių atstovaujamą V. Montebello-Demogeot ir Í. Ní Riagáin Düro, vėliau – V. Montebello-Demogeot ir I. Lázaro Betancor,

atsakovą,

dėl pagal SESV 270 straipsnį pateikto prašymo, kuriuo siekiama, pirma, panaikinti 2017 m. vasario 27 d. Parlamento sprendimą, kuriuo ieškovei skirta drausminė nuobauda pažeminant pareigų lygį nuo AD 13 lygio 3 pakopos iki AD 12 lygio 3 pakopos ir einant AD 13 lygio pareigas surinktus nuopelnų balus prilyginant nuliui, ir, antra, panaikinti sprendimą atmesti jos pagalbos prašymą

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas D. Gratsias, teisėjai I. Labucka ir I. Ulloa Rubio (pranešėjas),

posėdžio sekretorė M. Marescaux, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. balandžio 9 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Nuo 2009 m. sausio mėn. 1 d. ieškovė UZ ėjo skyriaus vadovo pareigas Europos Parlamente. Galiausiai ji buvo priskirta prie AD 13 lygio 3 pakopos.

2 2014 m. sausio 24 d. keturiolika iš penkiolikos jos skyriaus narių (toliau – skundo pateikėjai) Parlamento Generaliniam sekretoriui pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 24 straipsnį pateikė pagalbos prašymą, kuriame ieškovę kaltino vykdžius psichologinį priekabiavimą.

3 Gavęs šį prašymą, 2014 m. vasario 17 d. raštu Personalo generalinio direktorato (toliau – Personalo GD) generalinis direktorius skundo pateikėjams nurodė, kad buvo imtasi laikinųjų priemonių. Tai apėmė būtent atitinkamo skyriaus personalo valdymo perdavimą kitam asmeniui ir administracinio tyrimo inicijavimą.

4 2014 m. kovo 19 d. raštu Parlamento Generalinis sekretorius pranešė ieškovei apie administracinio tyrimo pradžią.

5 2014 m. lapkričio 20 d. ieškovė buvo išklausyta Personalo GD generalinio direktoriaus.

6 Du tyrėjai, vienas pakeitęs kitą dėl išėjimo į pensiją, parengė dvi ataskaitas – 2015 m. kovo 3 d. ir 2015 m. lapkričio 17 d. Pateikus šias ataskaitas ieškovė Personalo GD generalinio direktoriaus buvo išklausyta atitinkamai 2015 m. birželio 17 d. ir 2015 m. gruodžio 2 d.

7 2016 m. sausio 6 d. laišku Parlamento Generalinis sekretorius pranešė ieškovei apie kreipimąsi į Drausmės komisiją dėl teisės aktais nustatytų įpareigojimų pažeidimo.

8 Drausmės komisija išklausė ieškovę 2016 m. vasario 17 d., kovo 9 d., balandžio 8 d. ir gegužės 26 d.

9 2016 m. vasario 25 d. ieškovė Personalo GD generaliniam direktoriui išsiuntė laišką, jis atsakė 2016 m. kovo mėn. 1 d. laišku.

10 2016 m. liepos 25 d. Drausmės komisija bendru sutarimu priėmė išvadą, kurios baigiamosios nuostatos išdėstytos taip:

„28. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Drausmės komisija siūlo [paskyrimų tarnybai] už visus [UZ] padarytus pažeidimus skirti bendrą sankciją – perkėlimą į žemesnį tos pačios pareigų grupės lygį.

29. Atsižvelgdama į didelius [UZ] personalo valdymo trūkumus ir rūpestingumo pareigą, kurią institucija turi [UZ] ir kitiems asmenims, kurie gali būti nukentėję nuo jos veiksmų, Drausmės komisija mano, kad [Paskyrimų tarnyba] pagal jai Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatytas galimybes turėtų gerai apsvarstyti jos paskyrimą į kitas pareigas Generaliniame sekretoriate, bet kokiu atveju, kaip ji pati prašo, kitame [generaliniame direktorate] <…>“

11 2016 m. rugsėjo 7 d. raštu Drausmės komisija pateikė ieškovei savo išvadą.

12 2016 m. rugsėjo 20 d. sprendimu Parlamento Generalinis sekretorius leido Personalo GD generaliniam direktoriui atstovauti jam per ieškovės apklausą, numatytą Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 22 straipsnyje, ir įpareigojo perduoti jam galimas pastarosios pastabas dėl Drausmės komisijos paskelbtos išvados, kuri buvo pateikta 2016 m. rugsėjo 7 d.

13 2016 m. spalio 4 d. laišku Personalo GD generalinis direktorius paprašė ieškovės 2016 m. spalio 20 d. atvykti į apklausą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 22 straipsnio 1 dalį tam, kad ji galėtų pateikti pastabas dėl Drausmės komisijos išvados.

14 2016 m. spalio 6 d. ieškovė patvirtino gavusi šį prašymą, o 2016 m. lapkričio 11 d. laišku pateikė pastabas Personalo GD generaliniam direktoriui.

15 2016 m. lapkričio 14 d. ieškovė buvo išklausyta Personalo GD generalinio direktoriaus. Per šią apklausą ieškovė pateikė prašymą ir paprašė Parlamento pagalbos dėl grasinimų, kurių ji susilaukė iš skyriaus darbuotojų.

16 2016 m. lapkričio 30 d. raštu Personalo GD generalinis direktorius pasiūlė, kad ieškovė laikinai būtų perkelta į kitą skyrių.

17 2017 m. sausio 9 d. laišku ieškovė sutiko būti perkelta.

18 2017 m. vasario 27 d. sprendimu Parlamento Generalinis sekretorius priėmė sprendimą skirti ieškovei drausminę nuobaudą – pažeminti tos pačios pareigų grupės lygį nuo AD 13 lygio 3 pakopos iki AD 12 lygio 3 pakopos ir einant AD 13 lygio pareigas surinktus nuopelnų balus prilyginti nuliui (toliau – sprendimas pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui).

19 2017 m. kovo 2 d. raštu Parlamento Generalinis sekretorius pranešė ieškovei apie sprendimą pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui ir pasiūlė perkelti ją į administratoriaus pareigas kitame skyriuje.

20 2017 m. balandžio 3 d. raštu ieškovė pateikė Parlamento Generaliniam sekretoriui pastabas dėl pasiūlymo perkelti ją į kitą skyrių.

21 2017 m. gegužės 9 d. raštu Parlamento Generalinis sekretorius patvirtino gavęs ieškovės pastabas ir informavo ją apie sprendimą perkelti ją į „administracijos direktoriaus“ pareigas kitame skyriuje.

22 2017 m. birželio 6 d. raštu ieškovė pateikė skundą Parlamento Paskyrimų tarnybai dėl sprendimo pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui.

23 2017 m. birželio 14 d. raštu ieškovė pateikė Parlamento Generaliniam sekretoriui skundą dėl implicitinio sprendimo atmesti jos pagalbos prašymą.

24 2017 m. liepos 20 d. raštu Personalo GD generalinis direktorius atmetė ieškovės pagalbos prašymą.

25 2017 m. spalio 6 d. raštu Parlamento pirmininkas atmetė ieškovės skundus, pateiktus 2017 m. birželio 6 d. ir 2017 m. birželio 14 d. laiškuose.

26 2017 m. lapkričio 17 d. raštu ieškovė pasiteiravo Parlamento Generalinio sekretoriaus, ar administracija nustatė laisvą darbo vietą, atitinkančią jos išsilavinimą, profesinę patirtį, gebėjimus ir pageidavimus.

27 2018 m. sausio 18 d. raštu Parlamento Generalinis sekretorius atsakė, kad ieškovės paskyrimas į „administracijos direktoriaus“ pareigas kitame skyriuje turi būti laikomas nuolatiniu.

Procesas ir šalių reikalavimai

28 2018 m. sausio 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį. Tą pačią dieną Bendrojo Teismo kanceliarija gavo raštą, papildytą 2018 m. vasario 5 d. raštu, kuriuo ieškovė pateikė prašymą taikyti anonimiškumą, pagrįstą Bendrojo Teismo procedūros reglamento 66 straipsniu, jį Bendrasis Teismas patenkino 2018 m. balandžio 4 d. sprendimu. 2018 m. balandžio 23 d. Parlamentas pateikė atsiliepimą į ieškinį.

29 2018 m. rugpjūčio 6 d. ieškovė pateikė dubliką, o 2018 m. spalio 4 d. Parlamentas pateikė tripliką.

30 Motyvuotu aktu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. spalio 18 d.) ieškovė paprašė būti išklausyta per teismo posėdį pagal Procedūros reglamento 106 straipsnį.

31 Remdamasis teisėjo pranešėjo siūlymu, Bendrasis Teismas (penktoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 91 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė šalių atsakyti į tam tikrus klausimus ir Parlamento pateikti kelis dokumentus.

32 2019 m. kovo 18 d. ieškovė ir Parlamentas atsakė į klausimus, o Parlamentas pateikė prašomus dokumentus.

33 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus per 2019 m. balandžio 9 d. posėdį.

34 Taikydamas naują proceso organizavimo priemonę, priimtą per posėdį, Bendrasis Teismas paprašė Parlamento raštu atsakyti į kitus klausimus ir pateikti kitus dokumentus. Parlamentas atsakė į minėtus klausimus ir pateikė dokumentus 2019 m. balandžio 16 d., o ieškovė 2019 m. gegužės 6 d. pateikė savo pastabas.

35 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti sprendimą pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui,

– panaikinti sprendimą atmesti jos pagalbos prašymą,

– priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

36 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl sprendimo pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui

37 Grįsdama savo ieškinį dėl sprendimo pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui ieškovė iš esmės nurodo du pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su administracinio tyrimo neteisėtumu, antrasis pagrindas susijęs su Drausmės komisijos darbo neteisėtumu ir su tuo, kad kompetentinga institucija neišklausė ieškovės pasibaigus Drausmės komisijos darbui.

Dėl administracinio tyrimo neteisėtumo

38 Reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos teisę reikalaujama, kad administracinės procedūros būtų vykdomos laikantis garantijų, suteiktų gero administravimo principo, įtvirtinto Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje, pagrindu. Viena iš šių garantijų yra kompetentingos institucijos pareiga rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas reikšmingas konkrečios bylos aplinkybes. Šis nešališkumo reikalavimas apima, pirma, subjektyvų nešališkumą, reiškiantį, kad nė vienas bylą nagrinėjantis atitinkamos institucijos pareigūnas neturi reikšti šališkumo ar asmeninio palankumo, ir, antra, objektyvų nešališkumą, reiškiantį, kad institucija turi suteikti pakankamas garantijas, kad neliktų jokių pagrįstų abejonių dėl šališkumo (žr. 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Ziegler / Komisija*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 155 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

39 Atsižvelgiant į šiuos aspektus, reikia išnagrinėti ieškovės argumentus, iš esmės susijusius su, pirma, tuo, kad kompetentinga institucija neišklausė ieškovės, antra, kelių tyrėjų dalyvavimu administracinėje procedūroje, trečia, tyrėjų nešališkumo stoka, ketvirta, neatsižvelgimu į skundo pateikėjų elgesį ir, penkta, neatsižvelgimu į liudytojų parodymus jos naudai.

40 Dėl pirmojo argumento, kad kompetentinga paskyrimų tarnyba ieškovės neišklausė, reikia pažymėti, kad per teismo posėdį pastaroji nurodė, jog šio argumento nepalaiko, ir tai buvo įrašyta į teismo posėdžio protokolą.

41 Dėl antrojo argumento, susijusio su kelių tyrėjų dalyvavimu administraciniame tyrime, iš Parlamento pateiktų paaiškinimų matyti, kad šį administracinį tyrimą sudarė dvi dalys. Du tyrėjai buvo paskirti atsakyti „drausmės“ dalį, per kurią buvo svarstomi įvairūs ieškovės įsipareigojimų pagal teisės aktus pažeidimai, išskyrus priekabiavimą, o trečiasis tyrėjas buvo paskirtas atsakingu už „priekabiavimo“ dalį.

42 Reikia priminti, kad per apklausą, vykdomą administracinio tyrimo stadijoje, Paskyrimų tarnybos prašymu siekiama leisti jai išnagrinėti, ar reikia kreiptis į Drausmės komisiją pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 12 straipsnį, ir tokiu atveju parengti ataskaitą, kurioje būtų nurodomi veiksmai, dėl kurių pareikšti kaltinimai, ir prireikus aplinkybės, kuriomis jų buvo imtasi (pagal analogiją žr. 1998 m. kovo 19 d. Sprendimo *Tzoanos / Komisija*, T-74/96, EU:T:1998:58, 340 punktą).

43 Šiuo klausimu, kaip matyti iš jurisprudencijos, už administracinį tyrimą atsakinga įstaiga turi didelę diskreciją vykdydama tyrimą (2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Tzirani / Komisija*, F-46/11, EU:F:2013:115, 124 punktas ir 2014 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *CV / EESRK*, F-54/13, EU:F:2014:216, 43 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2012 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Skareby / Komisija*, F-42/10, EU:F:2012:64, 38 punktą).

44 Kadangi ieškovė neįrodė, kaip kelių tyrėjų dalyvavimas atliekant administracinį tyrimą pažeidė jos teises, šį antrąjį argumentą reikia atmesti.

45 Dėl trečiojo argumento, susijusio su tyrėjų nešališkumo stoka, ieškovė visų pirma tvirtina, kad, viena vertus, vienas iš dviejų tyrėjų, atsakingų už „drausmės“ dalį, prieš pradedant procedūrą veikė kaip vieno iš skundo pateikėjų patarėjas. Taigi šis tyrėjas nebeturėjo nei nepriklausomumo, nei nešališkumo, reikalingų norint dalyvauti administraciniame tyrime. Todėl buvo pažeista ieškovės teisė į gynybą. Kita vertus, tyrėjas, atsakingas už „priekabiavimo“ dalį, pateikė netikslią informaciją, vienam iš skundo pateikėjų per jo apklausą pareiškęs, kad jis bus informuotas apie šią bylą, nors su juo buvo konsultuojamasi po skundo pateikėjų pateikto pagalbos prašymo. Jis niekada neturėjo prisiimti tyrėjo vaidmens dėl kaltinimų priekabiavimu, nes jo nuomonei neabejotinai turėjo įtakos atliekant tyrimą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį surinkti liudytojų parodymai.

46 Dėl vieno iš dviejų tyrėjų, atsakingų už „drausmės“ dalį, Parlamentas teigia, kad Generalinis sekretorius ieškovei jau nurodė, jog aptariamo susitikimo dalykas iš esmės buvo susijęs su prašymo dėl vaiko priežiūros atostogų pateikimo ypatumais, ir kad tuo metu, kai vyko šis pokalbis, Personalo GD narys,

su kuriuo minėtas skundo pateikėjas susitiko, dar nežinojo, kad jis bus paskirtas tyrėju. Be to, jokia su šia byla susijusi informacija nebuvo pateikta. Kalbant apie tyrėją, atsakingą už „priekabiavimo“ dalį, pažymėtina, kad Parlamentas per teismo posėdį paaiškino, jog šis tyrėjas buvo Patariamojo komiteto dėl priekabiavimo darbo vietoje ir jo prevencijos pirmininkas, ir kad būtent dėl to jis žinojo apie šią bylą, tačiau šiuo klausimu negalima konstatuoti interesų konflikto.

47 Dėl vieno iš tyrėjų, priskirtų atsakyti už „drausmės“ dalį, nešališkumo stokos pažymėtina, kad iš ieškovės atsakymo dėl proceso organizavimo priemonės matyti, jog per 2016 m. gegužės 26 d. vykusią jos apklausą vienas iš skundo pateikėjų teigė susitikęs su šiuo tyrėju anksčiau, nei buvo pradėtas administracinis tyrimas dėl ieškovės. Remiantis šio skundo pateikėjo parodymais, jis atvyko į Liuksemburgą išsiaiškinti, ar dėl jo pradėtas Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) tyrimas, ir kolegos jam paaiškino, kad ieškovės sutuoktinis jos iniciatyva, „vedamas kerštо“, „nes atitinkamas kolega sabotavo ieškovės darbą“, šiai įstaigai pranešė apie tariamus pažeidimus, susijusius su vaiko priežiūros atostogomis.

48 Parlamentas neneigia, kad šis susitikimas įvyko prieš pradedant administracinį tyrimą tarp vieno iš skundo pateikėjų ir būsimo tyrėjo, tačiau tvirtina, kad, pirma, per šį susitikimą pastarasis nepateikė jokios informacijos apie šią bylą ir, antra, Personalo GD narys negalėjo žinoti, kad jis bus paskirtas tyrėju.

49 Kalbant apie pirmąjį Parlamento argumentą, atsižvelgiant į jo atsakymą į proceso organizavimo priemonę, nėra jokio patvirtinimo apie vieno iš skundo pateikėjų ir Personalo GD nario pokalbio turinį.

50 Bet kuriuo atveju, kalbant apie antrąjį Parlamento argumentą, kaip ką tik buvo priminta, objektyvus nešališkumas reiškia tai, kad institucija suteikia pakankamas garantijas, kad būtų pašalintos bet kokios pagrįstos abejonės (žr. šio sprendimo 38 punktą).

51 Šioje byloje iš vieno skundo pateikėjo parodymų matyti (žr. šio sprendimo 47 punktą), kad Personalo GD narys su pastaruoju susitiko dar prieš pradedant tyrimą ir kad per šį susitikimą jis minėtam nariui, kuris vėliau buvo paskirtas tyrėju, paminėjo tai, kad ieškovė, konkrečiai veikdama per savo vyrą, „vedama kerštо“ pranešė OLAF apie tariamus pažeidimus.

52 Reikia pripažinti, kad tokie parodymai ieškovei gali sukelti pagrįstų abejonių dėl tyrėjo nešališkumo, kuriam galėjo turėti įtakos ypač piktybinis jos tariamas elgesys, apie kurį buvo pranešta.

53 Be to, reikia pažymėti, kad ieškovė savo rašte, pateiktame Parlamentui per jos 2016 m. lapkričio 14 d. apklausą, ginčijo šią nešališkumo stoką (žr. šio sprendimo 15 punktą).

54 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nėra pagrindo manyti, jog Parlamentui būtų buvę sudėtinga iš savo pareigūnų pasirinkti asmenį, kuris nėra iš anksto susipažinęs su faktinėmis bylos aplinkybėmis ir dėl to nekelia jokių pagrįstų abejonių dėl ieškovės.

55 Taigi darytina išvada, kad Parlamentas neturėjo paskirti tyrėjo, kuris prieš pradedant tyrimą susitiko su vienu iš skundo pateikėjų.

56 Tokio konstatavimo negali paneigti Parlamento per teismo posėdį pateikta informacija, kad šiuo klausimu OLAF nepradėjo tyrimo.

57 Dėl tariamos tyrėjo, paskirto atsakyti už „priekabiavimo“ dalį, nešališkumo stokos pažymėtina, kad iš Parlamento per teismo posėdį pateiktų paaiškinimų matyti, jog prieš paskiriant tyrėją atsakyti už administracinio tyrimo pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 86 straipsnio 2 dalį „priekabiavimo“ dalį, jis

pirmininkavo Patariamajam komitetui dėl priekabiavimo darbo vietoje ir jo prevencijos, kuris, gavęs skundo pateikėjų pagalbos prašymą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, padarė išvadą, kad skyriaus, kurio vadovė buvo ieškovė, valdymas būtų patikėtas kitam asmeniui.

58 Todėl, atsižvelgiant į Patariamojo komiteto dėl priekabiavimo darbo vietoje ir jo prevencijos išvadą, reikia konstatuoti, kad, kai jis buvo paskirtas tyrėju atsakyti už „priekabiavimo“ dalį, jis jau galėjo būti susidaręs neigiamą nuomonę apie ieškovę. Ši aplinkybė taip pat gali kelti abejonių dėl objektyvaus tyrėjų nešališkumo.

59 Todėl darytina išvada, kad per administracinį tyrimą tiek skirdamas tyrėju Personalo GD narį, kuris jau buvo susitikęs su vienu iš skundo pateikėjų, tiek skirdamas kitu tyrėju Patariamojo komiteto dėl priekabiavimo darbo vietoje ir jo prevencijos pirmininką, kuris priėmė sprendimą dėl ieškovės pašalinimo iš pareigų, Parlamentas nesuteikė pakankamų garantijų, kad būtų pašalinta bet kokia pagrįsta abejonė, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 38 punkte nurodytą jurisprudenciją.

60 Tačiau iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad procedūrinis pažeidimas gali lemti akto panaikinimą tik tuo atveju, jei, nesant šio pažeidimo, procedūros rezultatas būtų buvęs kitoks (žr. 2017 m. vasario 14 d. Sprendimo *Kerstens / Komisija*, T-270/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:74, 74 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

61 Tai nagrinėjant svarbu atsižvelgti į visas bylos aplinkybes, ypač į kaltinimų pobūdį ir procedūrinių pažeidimų, padarytų dėl garantijų, kuriomis tarnautojas galėjo naudotis, apimtį (žr. 2015 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Pipiliagkas / Komisija*, F-96/13, EU:F:2015:29, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

62 Tačiau Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priede nustatytame drausminiame procese numatyti du atskiri etapai. Pirmąjį etapą sudaro nešališkas administracinis tyrimas (žr. šio sprendimo 38 punktą), pradėtas Paskyrimų tarnybos sprendimu, po kurio parengiama tyrimo ataskaita, ir baigiamas po to, kai, remiantis tos ataskaitos išvadomis, suinteresuotasis asmuo buvo išklausytas dėl jam pateiktų kaltinimų. Antrąjį etapą sudaro pati drausminė procedūra, kurią Paskyrimų tarnyba pradeda remdamasi šia tyrimo ataskaita, ir per jį arba pradedama drausminė procedūra nepasitarus su Drausmės komisija, arba kreipiamasi į šią komisiją remiantis ataskaita, kurią Paskyrimų tarnyba parengia atsižvelgdama į tyrimo išvadas ir pastabas, kurias dėl jo pateikė atitinkamas asmuo.

63 Vadinasi, dėl administracinio tyrimo Paskyrimų tarnyba naudojasi savo diskrecija dėl veiksmų, kurių turi būti imtasi, o šie veiksmai galiausiai gali lemti drausminės nuobaudos skyrimą. Remdamasi būtent šiuo tyrimu ir atitinkamo tarnautojo apklausa Paskyrimų tarnyba vertina, pirma, ar reikia pradėti drausminę procedūrą, antra, ar atitinkamu atveju reikia kreiptis į Drausmės komisiją ir, trečia, kai ji pradeda procedūrą Drausmės komisijoje, vertina šiai komisijai pateiktas faktines aplinkybes.

64 Kadangi Paskyrimų tarnybos kompetencija nėra susaistyta, negalima atmesti aplinkybės, kad, jeigu administracinis tyrimas būtų vykdytas rūpestingai ir nešališkai, jį atliekant galėtų būti pateiktas kitoks pirminis faktinių aplinkybių vertinimas, taigi jis lemtų kitokias pasekmes (2017 m. vasario 14 d. Sprendimo *Kerstens / Komisija*, T-270/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:74, 82 punktas).

65 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir nesant reikalo nagrinėti kitų ieškovės pateiktų argumentų, ieškovės reikalavimas panaikinti sprendimą pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui turi būti pripažintas pagrįstu.

66 Tačiau dėl priežasčių, susijusių su tinkamu teisingumo vykdymu, Bendrasis Teismas mano esant naudinga išnagrinėti antrąjį ieškinio pagrindą, susijusį su Drausmės komisijos darbo neteisėtumu ir su tuo, kad kompetentinga institucija neišklausė ieškovės pasibaigus Drausmės komisijos darbui.

Dėl Drausmės komisijos darbo neteisėtumo ir to, kad kompetentinga institucija neišklausė ieškovės pasibaigus Drausmės komisijos darbui

67 Grįsdama antrąjį pagrindą ieškovė tvirtina, viena vertus, kad Drausmės komisijos darbas nebuvo atliktas tinkamai ir, kita vertus, kad pasibaigus šiam darbui kompetentinga institucija ieškovės neišklausė.

68 Pirma, dėl tariamo Drausmės komisijos darbo neteisėtumo, viena vertus, ieškovė iš esmės tvirtina, kad per vieną iš šešių Drausmės komisijos posėdžių Parlamentui atstovavo du nariai ir kad pasibaigus šiam posėdžiui ji ir jos patarėjas buvo paprašyti palikti posėdžių salę po jos išklausymo, nors du Parlamento atstovai liko salėje pasitarti kartu su Drausmės komisijos nariais. Dėl to buvo pažeista Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 16 straipsnio 2 dalis. Kita vertus, kalbant apie kitus posėdžius, reikia pasakyti, kad ne visi Drausmės komisijos nariai juose dalyvavo, nors jie visi dalyvavo pasitarime dėl Drausmės komisijos išvados ir ją priimant. Tai yra teisės į gynybą pažeidimas, nes Parlamentas negali patvirtinti, kad, jei visi Drausmės komisijos nariai būtų dalyvavę visuose posėdžiuose, komisijos išvada būtų buvusi tokia pati.

69 Parlamentas teigia, kad dviejų jo atstovų dalyvavimas viename Drausmės komisijos posėdyje aiškinamas tuo, kaip buvo pažymėta pateikiant pirmąjį pagrindą (žr. šio sprendimo 41 punktą), administracinį tyrimą sudarė dvi dalys, būtent „drausminė“ ir „priekabiavimo“. Skirtingų tyrėjų įsitraukimas į šias dvi dalis pateisina šių dviejų pareigūnų dalyvavimą Drausmės komisijos darbe. Kiek tai susiję su tuo, kad ne visi Drausmės komisijos nariai dalyvavo visuose posėdžiuose, Parlamentas paaiškina, kad Drausmės komisiją sudaro nariai ir pakaitiniai nariai, kurių kiekvienas galėjo pagrįstai pasitarti ir priimti Drausmės komisijos išvadą pasibaigus konsultavimosi ir ikiteisminio tyrimo procedūrai.

70 Reikia pabrėžti, kad tai, jog per vieną iš šešių Drausmės komisijos posėdžių Parlamentui atstovavo du nariai, ir kad nors už administracinį tyrimą atsakinga institucija turi didelę diskreciją atlikdama tyrimą (žr. šio sprendimo 42 punktą), procedūra Drausmės komisijoje yra griežtai apibrėžta Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo normose.

71 Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 16 straipsnio 2 dalyje aiškiai nurodyta, kad atitinkamai institucijai Drausmės komisijoje atstovauja šiam tikslui Paskyrimų tarnybos įgaliotas pareigūnas, turintis tokias pat teises kaip ir atitinkamas pareigūnas.

72 Taigi nagrinėjamu atveju viename iš šešių posėdžių Parlamentui negalėjo teisėtai atstovauti du pareigūnai. Iš tikrųjų ieškovės, kurios interesus gynė vienintelis atstovas, padėtis iš esmės buvo nepalanki. Be to, Parlamento atstovai neturėjo likti posėdžių salėje tartis su Drausmės komisijos nariais, nors ieškovė ir jos patarėjas buvo paprašyti palikti minėtą salę. Todėl reikia konstatuoti, kad ir šiuo klausimu ginčijamoje procedūroje buvo padarytas procedūrinis pažeidimas.

73 Dėl aplinkybės, kad ne visi Drausmės komisijos nariai dalyvavo visuose posėdžiuose, kartais juos pakeisdavo pakaitiniai nariai, pakanka pažymėti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 5 straipsnyje numatytas pakaitinių narių paskyrimas.

74 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad iš bylos medžiagos matyti, jog paskutiniai Drausmės komisijos pasitarimai vyko remiantis visų apklaustų liudytojų, t. y. keturių skundo pateikėjų pristatytų liudytojų ir keturių ieškovės pristatytų liudytojų, liudijimų įrašais ir įrašų protokolais.

75 Todėl reikia atmesti ieškovės argumentą, kad ne visi Drausmės komisijos nariai dalyvavo visuose susitikimuose.

76 Antra, kiek tai susiję su tariamu apklausos neatlikimu (jos kompetentinga institucija neatliko priėmus Drausmės komisijos išvadą), ieškovė, be kita ko, teigia, kad tik Parlamento Generalinis sekretorius yra įgaliotas išklausyti pareigūną prieš priimant sprendimą skirti jam drausminę nuobaudą. Tačiau tokia apklausa neįvyko.

77 Parlamentas tvirtina, kad 2014 m. sausio 13 d. Parlamento biuro sprendime nustatyta, jog Generalinis sekretorius yra kompetentinga Paskyrimų tarnyba, kaip tai suprantama pagal IX priedo 22 straipsnį, išklausyti pareigūną priėmus Drausmės komisijos išvadą ir prieš priimant drausminę nuobaudą, kaip antai perkėlimą į žemesnį lygį. Parlamentas paaiškina, kad šiuo atveju būtent Personalo GD generalinis direktorius, remdamasis Generalinio sekretoriaus įgaliojimu, apklausė ieškovę kartu su jos advokatu. Be to, ieškovė turėjo du mėnesius, kad galėtų papildyti šios apklausos protokolą ir pateikti raštu savo galimas pastabas. Galiausiai, net jei pokalbis būtų įvykęs dalyvaujant Generaliniam sekretoriui, o ne Personalo GD generaliniam direktoriui, nustatyta sankcija būtų buvusi tokia pati, nes Generalinis sekretorius būtų turėjęs visą bylos medžiagą, t. y. ieškovės ir jos patarėjo pokalbio išvadas ir papildomas jų pastabas.

78 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas visada pažymėjo teisės būti išklausytam svarbą ir jos labai plačią apimtį Sąjungos teisės sistemoje, pripažindamas, kad ši teisė turėtų būti taikoma per bet kurią procedūrą, kai gali būti priimtas nepalankus sprendimas (žr. 2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *M.*, C-277/11, EU:C:2012:744, 85 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

79 Teisė būti išklausytam užtikrina kiekvienam asmeniui galimybę deramai ir realiai pareikšti savo nuomonę per administracinę procedūrą ir iki sprendimo, galinčio neigiamai paveikti jo interesus, priėmimo (žr. 2012 m. lapkričio 22 d Sprendimo *M.*, C-277/11, EU:C:2012:744, 87 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

80 Kad užtikrintų veiksmingą suinteresuotojo asmens apsaugą, teise būti išklausytam jam, be kita ko, suteikiama galimybė ištaisyti klaidą ar pateikti su asmenine situacija susijusios informacijos, palankios tam, kad sprendimas būtų arba nebūtų priimtas, ir palankios vienokiam ar kitokiam jo turiniui (2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Boudjlida*, C-249/13, EU:C:2014:2431, 37 punktas).

81 Teisė būti išklausytam taip pat reiškia, kad institucija skiria reikiamą dėmesį taip pateiktoms suinteresuotojo asmens pastaboms ir rūpestingai ir nešališkai nagrinėja visą su atitinkamu atveju susijusią informaciją (žr. 2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *M.*, C-277/11, EU:C:2012:744, 88 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

82 Teisė būti išklausytam taip pat sudaro sąlygas institucijai bylos medžiagą ištirti taip, kad sprendimas būtų priimtas visiškai susipažinus su aplinkybėmis, ir tinkamai pagrįsti šį sprendimą, kad prireikus suinteresuotasis asmuo galėtų pagrįstai įgyvendinti savo teisę pateikti skundą (pagal analogiją žr. 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Boudjlida*, C-249/13, EU:C:2014:2431, 59 punktą).

83 Galiausiai, teisės būti išklausytam pažeidimas turi būti vertinamas atsižvelgiant būtent į atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. 2017 m. vasario 9 d. Sprendimo *M.*, C-560/14, EU:C:2017:101, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

84 Šiuo klausimu Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 22 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad Paskyrimų tarnyba, išklausiusi atitinkamą pareigūną, priima motyvuotą sprendimą per du mėnesius nuo Drausmės komisijos išvados gavimo.

85 Kaip nurodo pats Parlamentas, 2014 m. sausio 13 d. Biuro sprendime nurodyta, kad Generalinis sekretorius yra kompetentinga Paskyrimų tarnyba, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 22 straipsnį, išklausyti pareigūną Drausmės komisijai priėmus išvadą ir prieš priimant drausminę nuobaudą, kaip antai perkėlimą į žemesnį lygį (minėto sprendimo „VI lentelė. Drausmė“).

86 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad, kalbant apie sankcijas, kurias gali užtraukti Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priede numatyta procedūra, ir atsižvelgiant į vartojamus terminus, pasakytina, kad tuo metu galiojusi nuostata, kuri atitiko Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 22 straipsnį, buvo griežta teisės nuostata ir ją reikia aiškinti kaip įpareigojančią Paskyrimų tarnybą pačią vykdyti pareigūno

apklausą. Tik laikydamasi šio principo ir sąlygų, užtikrinančių suinteresuotųjų asmenų teisių apsaugą, Paskyrimų tarnyba dėl priežasčių, susijusių su sklandžia tarnybos veikla, gali pavesti vienam ar keliems jos nariams išklausyti pareigūną (1968 m. liepos 11 d. Sprendimo *Van Eick / Komisija*, 35/67, EU:C:1968:39, 503 ir 504 punktai).

87 Iš šios jurisprudencijos matyti, kad Paskyrimų tarnyba gali pavesti išklausyti suinteresuotąjį asmenį tokiu atveju, kaip aptariamas byloje, tik vienam ar keliems savo nariams ir tik dėl priežasčių, susijusių su sklandžia tarnybos veikla. Tačiau akivaizdu, kad taip nėra šioje byloje, nes Paskyrimų tarnyba nėra sudaryta iš kelių narių.

88 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad Parlamentas niekada nenurodė priežasčių, susijusių su sklandžia tarnybos veikla, kad pateisintų tai, jog ieškovę išklausė ne Generalinis sekretorius, o Personalo GD generalinis direktorius.

89 Todėl reikia konstatuoti, kad sprendimas pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui buvo priimtas nesilaikant Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 22 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos.

90 Parlamento pateikti argumentai negali paneigti šio vertinimo.

91 Šiuo klausimu, pirma, Parlamentas teigia, kad Sąjungos teismai naujesnėse bylose pripažino, jog laikoma, kad teisės būti išklausytam buvo paisoma, jeigu atitinkamam asmeniui buvo suteikta galimybė pareikšti savo nuomonę žodžiu arba raštu, prieš priimant jam nepalankų sprendimą.

92 Reikia konstatuoti, kad nė vienas iš 2019 m. balandžio 16 d. Parlamento atsakymuose nurodytų sprendimų nėra susijęs su Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priede reglamentuojama drausmine procedūra, kurios sukeliamų sankcijų griežtumą pabrėžė Teisingumo Teismas. Taigi šį argumentą reikia atmesti.

93 Bet kuriuo atveju, net manant, kad būtų paisoma ieškovės teisės būti išklausytai pakaktų, jog ieškovė pateiktų savo pastabas raštu, iš 1968 m. liepos 11 d. Sprendimo *Van Eick / Komisija* (35/67, EU:C:1968:39) matyti, kad šios pastabos turėtų būti pateiktos tiesiogiai Paskyrimų tarnybai tam, kad ši galėtų susidaryti nuomonę apie ieškovės teiginius prieš priimdama pagrįstą sprendimą. Šiuo klausimu nepakanka to, kad prieš priimdamas sprendimą Parlamento Generalinis sekretorius turėjo galimybę susipažinti su ieškovės apklausos protokolu ar jos pastabomis dėl Drausmės komisijos pareikštos išvados.

94 Antra, Parlamentas taip pat nurodo, kad tuo metu galiojusios nuostatos, t. y. Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 7 straipsnio trečios pastraipos, formuluotė turi būti aiškinama siauriau, nes joje paminėta, kad „suinteresuotasis asmuo buvo išklausytas [Paskyrimų tarnybos]“. Taip pat šį argumentą reikia atmesti dėl to, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 22 straipsnio 1 dalies formuluotė nepalieka jokios galimybės ją aiškinti ne taip siaurai, nes joje nurodyta, kad „[i]šklausiusi pareigūną, Paskyrimų tarnyba priima sprendimą“.

95 Trečia, Parlamentas tvirtina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatuose, galiojusiuose tuo metu, kai buvo priimtas 1968 m. liepos 11 d. Sprendimas *Van Eick / Komisija* (35/67, EU:C:1968:39), nebuvo nuostatos, kaip antai Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 4 straipsnio nuostatos, kurioje atitinkamam pareigūnui būtų aiškiai leidžiama pateikti pastabas raštu.

96 Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 4 straipsnį atitinkamam pareigūnui gali būti pasiūlyta pateikti pastabas raštu, jeigu jis negali būti išklausytas „dėl objektyvių priežasčių“. Šioje byloje Parlamentas tokių objektyvių priežasčių nenurodė. Taigi šį argumentą reikia atmesti.

97 Parlamentas savo 2019 m. balandžio 16 d. atsakymuose remiasi sprendimais, kuriais Sąjungos teismai leido pateikti rašytines pastabas. Tačiau reikia konstatuoti, kad nė viena iš bylų, kurioje buvo priimti minėti sprendimai, nebuvo susijusi su Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priede reglamentuojama drausmine procedūra.

98 Ketvirta, pasak Parlamento, nors byla, kurioje priimtas 1968 m. liepos 11 d. Sprendimas *Van Eick / Komisija* (35/67, EU:C:1968:39), buvo susijusi su pareigūno atleidimu, byla dėl nagrinėjamo atvejo, yra susijusi su švelnesne nuobauda – pažeminimu vienu lygiu, išlaikant 3 pakopą. Priešingai, nei teigia ieškovė, ją būtų galima vėl paaukštinti į vadovaujamas pareigas.

99 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad byla, kurioje priimtas 1968 m. liepos 11 d. Sprendimas *Van Eick / Komisija* (35/67, EU:C:1968:39), apima ne tik atleidimo iš darbo sankcijos atvejį, bet ir apskritai bet kokią drausminę procedūrą dėl sunkių pasekmių, kurias tokia procedūra galėtų sukelti suinteresuotajam asmeniui. Tačiau negalima ginčyti, kad AD 13 lygio vadovaujamų pareigų pažeminimas į AD 12 lygio administratoriaus pareigas yra griežta sankcija, lemianti vadovaujamų pareigų praradimą. Be to, galima daryti prielaidą, kad galimybės grįžti į vadovaujamas pareigas, praradus tokias pareigas pasibaigus drausminei procedūrai, yra ypač menkos. Taigi šį argumentą taip pat reikia atmesti.

100 Galiausiai, penkta, Parlamentas mano, kad bylos, kurioje priimtas 1968 m. liepos 11 d. Sprendimas *Van Eick / Komisija* (35/67, EU:C:1968:39), aplinkybės buvo skirtingos, atsižvelgiant į tai, kad toje byloje prieš atleidimą iš darbo nebuvo surengta jokio posėdžio, nors ieškovė šiuo atveju buvo išklausyta, remiantis Parlamento Generalinio sekretoriaus įgaliojimu Personalo GD generaliniam direktoriui, ir galėjo pateikti savo rašytines pastabas, be to, galėjo būti atstovaujama savo advokato.

101 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad argumentas, kurį Teisingumo Teismas pripažino pagrįstu 1968 m. liepos 11 d. Sprendime *Van Eick / Komisija* (35/67, EU:C:1968:39), buvo grindžiamas tuo, kad administracijos generaliniam direktoriui Paskyrimų tarnybos paskirta užduotis išklausyti suinteresuotąjį asmenį prieštaravo atitinkamoms Pareigūnų tarnybos nuostatų taisyklėms. Šiuo klausimu iš minėto sprendimo negalima daryti išvados, kad Teisingumo Teismas atsižvelgė į Parlamento nurodytą aplinkybę. Taigi šį paskutinį argumentą reikia atmesti.

102 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia pritarti ieškovės pagrindui, susijusiam su tuo, kad kompetentinga institucija neišklausė ieškovės pasibaigus Drausmės komisijos darbui.

Dėl sprendimo atmesti pagalbos prašymą

103 Ieškovė nurodo, kad per 2016 m. lapkričio 14 d. Personalo GD generalinio direktoriaus vykdytą apklausą ji formaliai paprašė Parlamento pagalbos dėl skundo pateikėjų jai pateiktų aiškių ir didelių grasinimų. Neginčijama, kad Personalo GD generalinis direktorius du kartus kreipėsi į ieškovės patarėją dėl tam tikrų skundo pateikėjų išsakytų grasinimų ieškovei. Be to, neginčijama, kad Personalo GD generalinis direktorius paprašė ieškovės patarėjo paraginti ieškovę, kad ši atsisakytų dalyvauti dviejuose viešuose renginiuose, kuriuose jos pavardė buvo nurodyta tarp programoje dalyvaujančių asmenų. 2016 m. lapkričio 30 d. laišku laikinai siūlydamas ieškovę atsižvelgiant į jos interesus perkelti į kitas pareigas ir užtikrinti jos apsaugą, Personalo GD generalinis direktorius pripažino, kad grasinimų sunkumas reikalavo imtis jai palankių apsaugos priemonių. Galiausiai, Paskyrimų tarnyba, prieš atmesdama ieškovės pagalbos prašymą, turėjo ją išklausyti pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį.

104 Parlamentas nurodo, kad iš jurisprudencijos matyti, jog Paskyrimų tarnyba neprivalo padėti pareigūnui, kuris, atsižvelgiant į konkrečias ir reikšmingas aplinkybes, įtariamas šiurkščiai pažeidęs savo profesines pareigas, ir už tai dėl jo gali būti pradėta drausminė procedūra. Be to, šioje byloje Paskyrimų tarnyba,

atsakinga už pagalbą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, priėmė konkrečias priemones, skirtas ieškovei įvairiose situacijose apsaugoti, ir rekomendavo jai vengti bet kokio kontakto su kolegomis, taip pat laikinai paskyrė ją į kitą skyrių.

105 Dublike ieškovė priduria, kad šį laikiną paskyrimą ji priėmė tik dėl didelių grasinimų, kurių ji susilaukė iš tam tikrų skundo pateikėjų. Drausminės procedūros pradėjimas savaime negali pateisinti to, kad skundo pateikėjai nebuvo pripažinti kaltais dėl jų padarytų pažeidimų.

106 Reikia priminti, kad kai Paskyrimų tarnybai pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį pateikiamas šių nuostatų 24 straipsnyje numatytas pagalbos prašymas, ji, remdamasi pareiga suteikti pagalbą, kilus incidentui, kuris nedera su tarnybine tvarka ir nešališka atmosfera, privalo įsikišti ir skubiai ir rūpestingai imti valdyti susiklosčiusią padėtį, kad būtų nustatyti faktai ir, susipažinus su jais, padarytos tinkamos išvados. Tam pakanka, kad institucijos pagalbos prašantis pareigūnas ar tarnautojas pateiktų išpuolių, kuriuos teigia patyręs, pradinių įrodymų. Gavusi tokią informaciją atitinkama institucija turi imtis tinkamų priemonių, pavyzdžiui, pradėti administracinį tyrimą, kad nustatytų aplinkybes, dėl kurių pateiktas pagalbos prašymas, bendradarbiaudama su prašymą pateikusiu asmeniu (1989 m. sausio 26 d. Sprendimo *Koutchoumoff / Komisija*, 224/87, EU:C:1989:38, 15 ir 16 punktai; 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija / Q*, T-80/09 P, EU:T:2011:347, 84 punktas ir 2017 m. balandžio 24 d. Sprendimo *HF / Parlamentas*, T-570/16, EU:T:2017:283, 46 punktas).

107 Tačiau institucija neprivalo padėti pareigūnui, kuris, atsižvelgiant į konkrečias ir reikšmingas aplinkybes, įtariamas šiurkščiai pažeidęs savo profesines pareigas, ir už tai dėl jo gali būti pradėta drausminė procedūra, net jei toks pažeidimas įvyko dėl neteisėtų trečiųjų asmenų veiksmų (2010 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Wenig / Komisija*, F-75/09, EU:F:2010:150, 49 punktas).

108 Taigi šioje byloje Personalo GD generalinis direktorius savo 2017 m. liepos 20 d. rašte nurodė ieškovei, kad institucija neprivalo padėti pareigūnui, kuris įtariamas šiurkščiai pažeidęs savo profesines pareigas.

109 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad ieškovės pagalbos prašymo pateikimo momentu administracinis tyrimas jos atžvilgiu jau buvo pradėtas dėl faktų, dėl kurių, kaip paaiškėjo, buvo pradėta drausminė procedūra. Bet kuriuo atveju iš bylos medžiagos matyti, kad vykdant minėtą tyrimą paaiškėjo konkrečių ir reikšmingų aplinkybių, Parlamentui leidžiančių įtarti, kad ieškovė šiurkščiai pažeidė savo profesines pareigas, ir manyti, kad ieškovei būtų galima inicijuoti drausmines procedūras.

110 Taigi darytina išvada, kad Parlamentas turėjo teisę iš anksto, neišklausęs ieškovės, atmesti jos pagalbos prašymą.

111 Todėl prašymą panaikinti sprendimą atmesti ieškovės pagalbos prašymą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

112 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Vis dėlto, atsižvelgiant į minėto reglamento 134 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

113 Šioje byloje prašymas panaikinti sprendimą pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui buvo pripažintas pagrįstu, o prašymas panaikinti sprendimą atmesti ieškovės pagalbos prašymą buvo atmestas, taigi ieškovė ir Parlamentas padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2017 m. vasario 27 d. Europos Parlamento sprendimą, kuriuo UZ skiriama drausminė nuobauda – pareigų lygio pažeminimas nuo AD 13 lygio 3 pakopos iki AD 12 lygio 3 pakopos ir einant AD 13 lygio pareigas surinktų nuopelnų balų prilyginimas nuliui.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **UZ ir Parlamentas padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Paskelbta 2019 m. rugsėjo 20 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.